

Laurentiuskerk Metamorfose voor Weesper pand

Alleen van buiten nog een kerk

De Laurentiuskerk in Weesp werd in 2016 door brand gehalveerd. De komende tijd wordt de torenspits weer opgebouwd en verandert de kerk van gedaante.

Lex Boon
WEESP

Binnen voelt het nu nog als een kerk. Kijk omhoog in de koele, open ruimte en je ziet de blauw geverfde, houten gewelven van het middenschip, tientallen meters hoger. Het licht schijnt door de glas-in-loodramen naar binnen.

Cees van Vliet wijst op de scheuren in de muren, ontstaan door de centimeters die delen van het gebouw de afgelopen jaren zijn gezakt. Hij wil dat die straks nog te zien zijn. "Deze kerk is in 1876 gebouwd. Het moet bouwtechnisch weer in orde zijn, maar die scheuren mag je best zien. Dat is de historie."

Het verzakken is inmiddels gestopt: sinds vorige zomer ligt er een volledige nieuwe fundering. En daar bovenop staan al de eerste betonblokken gestapeld, die een van de vele tussenmuren gaan vormen. Over een paar weken zal er ook een plafond in zitten, de eerste van vier verdiepingen in de kerk. Van Vliet: "En dan zal het vast niet meer echt als een kerk voelen."

Het komende jaar zal de Laurentiuskerk namelijk transformeren tot verzamelgebouw met twee grote appartementen van 300 en 350 vierkante meter, een hotelkamer in de toren, een paar kantoren, een yogastudio en bierbrouwerij

Wispe. In een hoek van de kerk ligt nog een stapel oude houten balken die uit de oude fundering zijn gehaald. Daarmee zal een entresol voor het brouwcafé worden gebouwd. "Nieuwe balken waren goedkoper, maar we willen wel zoveel mogelijk van de kerk terug laten komen."

Van Vliet, een bekende ondernemer in Weesp, kocht de leegstaande kerk in 2015, nadat het bisdom en de gemeente een paar jaar tevergeefs naar een koper hadden gezocht. De plannen voor sloop lagen al klaar. "Ik zag het als een hobbyproject," zegt Van Vliet. "Ik wilde vooral de toren voor het stadsgezicht behouden."

Bezwaren

Om dat rendabel te krijgen werd in zijn eerste plannen een deel van de kerk alsnog gesloopt. Dat stuitte op veel weerstand en het werd pas weer rustig in Weesp toen Van Vliet beloofde de hele kerk te behouden. Drie maanden later verdween de kerk bijna alsnog: door een 'elektrisch-technische storing in de bedrading' vatte de houten torenspits in november 2016 vlam.

Van de 65 meter hoge kerk bleef nog maar een meter of 35 over. "We hebben ontzettend veel geluk gehad dat er geen slachtoffers zijn gevallen. En dat de brandende torenspits niet op het droge houtwerk van het schip, maar op de straat

'De scheuren in de muren mag je best blijven zien. Dat is de historie'

→ De Laurentiuskerk transformeert tot verzamelgebouw met twee grote appartementen, een hotelkamer, kantoren, een yogastudio en een bierbrouwerij.
FOTO'S MARC DRIESSEN

en in de gracht viel. Anders waren we de kerk alsnog kwijt geweest."

Na de brand is alles volgens Van Vliet eigenlijk alleen maar voorspoedig gegaan. Hij zegt meer steun van de Weespers te voelen en na veel gesprekken denkt hij ook de laatste bezwaren tegen het project te hebben kunnen wegnemen. Sinds een paar weken heeft hij ook de onherroepelijke bouwvergunning binnen, waarna de werkzaamheden zijn opgestart. Binnen verandert de kerk het komende jaar volledig van karakter, van buiten wordt het juist weer meer een kerk: de torenspits komt terug.

24 meter hoge spits

In een loods wordt nu eerst in delen een exacte kopie van de vergane, 24 meter hoge spits gemaakt. Op een werkvloer naast de kerk – op de plek waar anderhalf jaar geleden het grote, groene kruis dat op de spits stond terecht kwam – wordt hij de komende maanden opgebouwd. Het is de bedoeling dat op 8 november, exact twee jaar na de brand, een gigantische kraan de torenspits op zijn plek hijst. Het gerestaureerde groene kruis en een gouden haantje komen daar weer bovenop.

Over de kosten van de herbouw van de torenspits en de bijdrage van de verzekering wil Van Vliet niets kwijt. "Maar hobby's kosten nu eenmaal geld. Dit kon er ook nog wel bij. En het is toch fantastisch, dat we straks weer onze toren hebben. Alsof er niets is gebeurd."

Mysterie van de haan

Het blijft een mysterie: in de nacht van de brand in november 2016 is de met bladgoud bedekte koperen windhaan ontvreemd. Op beelden is te zien hoe de haan, van ruim een meter groot, samen met een deel van de torenspits rond 20.30 uur naar beneden kukelt. Een buurtbewoner maakte rond één uur 's nachts nog een foto van de haan, gehavend tussen het puin. Op een tweede foto, genomen om acht uur 's ochtends, is het ding weg. Duikers zochten na de brand nog in de gracht, maar de haan is nooit meer gevonden. Van Vliet gaat er niet vanuit dat de haan ooit nog terugkomt. In zijn kantoor staat een nieuw exemplaar klaar om op de spits te worden gehesen: van vrienden en familie kreeg hij onlangs voor zijn 60ste verjaardag een replica.

